

Epilogul serii

Florinpaun

Când fiorul de mugur transcende alt capitol,
Naiade suple și înalte renasc ca după viscol.
Cu cracul lor distins, sânul scuturat de humă,
Își fac din ape curgătoare, rochiile de spumă.

Licurici cu cozi aprinse, ce-ntârâtă amintirea,
Bat în pragul genelor, întronându-și liniștirea.
Din care unghi și poți zări, stele tacticos suflând
Îmbătatele scânteii, celesta pânză cum ș-ornând.

Și când domolul înhață din creație,
În labirint de ramuri și prin rotație,
Se găsesc șoptitori cu noțiuni țicnite,
Tălmăcind sălbăticia gurilor lihnite.

Și când epilogul serii transcende altă fază,
Solide nopți preiau menirile și stau de pază.
Rochițe transparente și garnisite cu mirese,
În valea tinereții-ți afli, precum florile alese!